

[Hemming Jensen.]

henhold til miljøloven, hvilket i og for sig betinger en uafhængighed af de kommunale og amtskommunale administrationer.

På mit partis vegne kan jeg tilsige støtte til lovforslagets gennemførelse. Vi lytter naturligvis gerne til Amdsrådsforeningens indsigelser ved det kommende udvalgsarbejde.

Karen Thurøe Hansen: Det er med glæde, jeg konstaterer, at indenrigsministerens lovforslag om embedslægevæsenet ikke indeholder noget fast ikrafttrædelsestidspunkt. Det vil faktisk sige, at det dermed er lagt over til udvalget til en grundig gennemgang, men jeg vil gerne lige have lov til her at komme med et par bemærkninger angående denne.

Jeg har svært ved at forudse konsekvenserne af dette noget „flydende“ forslag. Med flydende hentyder jeg i høj grad til de økonomiske konsekvenser, som det på grund af den eventuelle successive etablering af de 14 embedslægeinstitutioner vil blive meget vanskeligt at overskue. Kravene til lokaler, personale osv. er også stadig væk lidt flydende; jeg mener, at vi bør om ikke ligefrem lovfæste så dog så vidt muligt tilstræbe i lovforslagene at komme med overslag, så vi kan vide, hvor langt vi er rent økonomisk, og det mener jeg ikke indenrigsministeren i dette lovforslag har efterfulgt.

Også jeg mener i lighed med den foregående taler, at man bør overveje denne nye lovgivning, indtil man ved, hvor meget miljøloven kommer til at betyde for de nuværende embedslæger. Dette forslags gennemførelse vil igen betyde en udvidelse af administration og administrationsudgifter, hvilket min gruppe er meget betænkelig ved for øjeblikket.

Derfor vil jeg på min gruppes vegne ikke medvirke til, at vi fremmer dette lovforslag, men nok medvirke til, at vi i udvalget ser meget alvorligt på det forslag, som indenrigsministeren her er fremkommet med.

A. Chr. Andersen: Loven af 1914 om embedslægevæsenet, som embedslægevæsenet den dag i dag hviler på, har i virkeligheden været en god lov. Det er få love, der har kunnet virke i så langt et åremål, og der er ikke ændret ret meget ved den siden. Man kan vel også sige, at hvis ikke ministeren for forureningsbekæmpelse havde fremsat forslaget til lov om miljøbeskyttelse, som indeholder disse nye tanker med hensyn til placeringen af ansvaret for administrationen af miljølovens bestemmelser, havde der måske heller ikke været behov for at ændre så forfærdelig meget i denne gamle lov, men det er jo altså netop foreslået i miljølovforslaget, at administrationen nu skal placeres hos kommunalbestyrelse og amtsråd.

Denne placering af ansvaret var for så vidt ikke forudsat af hygiejnekommisionen, i hvert fald ikke af dets flertal, der afgav betænkning i november 1970. Flertallet af denne kommission var af den opfattelse, at der i hver kommune skulle være en principielt uafhængig sundhedskommission, fremtidig betegnet som hygiejnekommisionen, hvor bl. a. embedslægerne skulle have sæde. På amtsplan pegede man på opbygning af en ligeledes principielt uafhængig amtshygiejnekommision, hvori amtslægen skulle have sæde. Et mindretal havde dog en anden opfattelse, der i nogen grad lignede det, som er indeholdt i dette lovforslag.

Der kan godt sættes et spørgsmålstegn ved, om ikke det ville være mere rigtigt at følge flertallet i hygiejnekommisionen; dette forhold kunne selvfølgelig afklares ved den videre behandling af miljølovforslaget. Skulle der komme en ændring på dette punkt, ville det også få indflydelse på dette lovforslag om embedslægeinstitutioner, herunder også på spørgsmålet, om man skulle følge såvel flertallet i hygiejnekommisionen som amtsrådets henstilling om, at embedslægerne bliver ansat af amterne i stedet for af staten.

I bemærkningerne til lovforslaget anføres der mange grunde for at bevare statsansæt-